

Pesta 8/20 augustu.

Va eși in fia-care dominica. | Redact. : strad'a palariei nr. 7.

Nr. 32.

Anulu VII, - 1871.

Pretulu pe anu 10 fl., pentru Romani'a 2 galbeni.

Goronulu lui Horia la biseric'a din Tiebea in Zarandu.

An'a Lugosian'a.

Frundia verde de pe culme,
Multe flori mai crescú in lume

Dara flóre

Pe sub sóre,

Nici in lun'a cea de maiu

Nu-i pe lume nici in raiu,

Cum e An'a

Lugosian'a!

Fati'a-i rupta e din sóre,

Ochii i dóue stelisióre,

E naltutia,

Sprintenutia,

P'unde ea trece zimbindu,

Pare-ti campulu in florindu,

Ca si An'a

Lugosian'a!

Ér candu dins'a-ti vorbesce

Par' cá lumea 'n tineresce

Ca o flore,

'n dí cu sóre,

De o vedi, te-aprindi d'amoru,

Arde-ti sufletulu de doru

Pentru An'a

Lugosian'a!

Frundia verde lacremile,

Blastem césulu cu dorere

Candu intâia

'n dealu la víia

Te-am vediutu si indragitu

Cá liniscea mi-ai rapitu,

Mandra Ana

Lugosiana!

Frundia verde maracine,

Déca nu iubesci ca mine

Copilitia

Puiculutia,

Nu te iérta Ddiu

Cá moru in pecatulu teu,

Mandra Ana

Lugosiana!

Vasiliu Budescu.

Palatu si coliba.

— Novela. —

(Urmare.)

— Ce vítézu, ce pretensivu e copilulu de iobagiu, — díse contele cu unu surisu

ironicu care a ofensatu pe Valeanu pana la anima.

— Eu nu sum mai multu iobagiu, — eu sum cetatianu liberu francesu, — sum tribunu romanu, — i respunse Valeanu cu o vóce mai innalta. Te poti convinge dar, dle conte, cá pretensiunile-mi sunt juste!

— Tribunu! — exclamara toti cu óre-si care inspaimantare.

— Eu dara am nutritu in cas'a mea o vipersa, care voiesse acum sê-mi suga sangele, — strigà contele elatinandu din capu.

— Dle conte, te rogu crutia-me de espre-siuni de aceste, si nu me sill sê dícu si eu, cá am datu de mancatu la pui de sierpe....

— Acést'a e insolintia! — strigà feciorulu celu mai betranu alu contelui, facêndu câti-va pasi catra Valeanu.

— Pentru acést'a ni vomu face socotél'a la olalta, — continuà mai de parte, — credu cá te vei invoí!

— Da, conte, poftesce!

Alice statea in cotitur'a ferestrei, si ascultá discursulu neplacutu; vediendu cá acel'a e dusu pana la extremitate pasí între fratele seu si Valeanu.

— Ce voiti? — i agreece seriosu. A ve bate, a duelá?... Eu nu concedu pecatulu acest'a; — nu v'ar fi rusíne a ve ucide pe ascunsu; atunci candu patri'a; sant'a cauza a libertátii are trebuintia de bratiulu vostru?! Déca aveti convingeri deosebite, amesurati-vi poterile pe campulu deschisu alu luptei!

Tinerii si-a tîntitu ochii in josu, li erá rusíne a privi unulu la altulu; ambii taceau. Alice tiner'a contesa statea între ei ca angerulu pacy între doi luptatori.... In anim'a portá amoru, in peptu iubire, dóue simtîri poteroice, cari i incingeau fruntea cu o aureola sublima, in acestu momentu criticu. Iubirea o legá de Ludovicu, si amorulu o atragea catra Valeanu. — Ah, pentru ce n'a potutu satisface simtîriloru gemene? — pentru ce n'a potutu impacá pe adversari!...

Érá unu momentu sublimu, o tacere profunda.

Deodata se audí afara sgomotu, care parea a se apropiá totu mai multu. Betranulu conte cautá afara pe feréstra si strigà tulburatu.

— Ardemu! Tradare!...

Contes'a betrana lesinà in bratiariu; fetiorii contelui cautau arme.

Alice stá ca o statua in positiunea de mai nainte. Angerulu pacy nu se teme.

Afara o grupa de ómeni inar mati cu furci,

și ciomage, aprinsera cas'a unui diregatoriu de curte, și se apropiau de castelu, strigându:

— Noi poftim sê ne sloboziti moftele, sê nu facemu de aci nainte slujba domnésca; — de nu, pe toti v'omu pîrgiolí....

Iacobu Valeanu esî pe balconu si vorbî catra poporu:

— Ómeni buni, nu tulburati liniscea si nu faceti fara delegi. Ce poftiti, se va impliní Voi veti fi liberi, moftele voru fi a vóstre. Fiti odihniti si asceptati in pace....

Sgomotulu incetá, ómenii stetera pe locu, unii cari cunosceau pe Valeanu li sioptea la ceialalti:

— Tribunulu Valeanu!

— Acum mergeti si potoliti foculu, — continuá cu inpunere, — si cine va cutezá a se apropiá de castelu séu a face nedreptate, se va pedepsí aspru.

Ómenii s'au molcomitu, au mersu si au potolitu foculu; apoi s'au inprasciatu pe a casa. — Nici unulu n'a cutezatu a contradîce tribunului.

Iacobu Valeanu se rentórse in salonu si díse:

— Nu ve temeti, nicairi nu sunteti in sigurantia ca aici. — Si acum remasu bunu! — Deie Ddieu, sê convenimu in giurstári mai favorabile....

Nimene nu i respunse.

Elu esî, si disparu in nóptea négra.

Acést'a scena, fu introducerea catastrofei triste, care a frantu atâte simtieminte amicabile, atâte legature pie... si atâte viptime inocente!

A eruptu resbelulu civilu si a cursu peraie de sange... si din sangele acest'a a resaritu libertatea milióneloru.

IX.

Evenemintele se desfasiurau cu pasi repedi, si in tómn'a anului 1848 revolutiunea a eruptu in Transilvani'a cu o ura nestinsa, cu o furia selbatica... Natiunile acestei tieri nefericite se omoriau si se predau un'a pe alt'a. Tragedi'a si-a ajunsu culmea. Magiarii se organizara, Romanii asîsderea. — Romanii se concentrau la Hatiegu, Reginu, Blasiu, si in muntii apuseni. Pe 12 optomvre erau organizati. Tragedi'a s'a desfasiuratu mai incolo; pe scena: — sate arse, — ruine negre, campuri devastate si parae de sange... plansulu betraniloru, vaetulu nepotentiosiloru, si típetulu copíloru se mesteau prin aeru cu sunetulu armeloru, si tóte re-

sunau infioratoriu... Grozave díle! Triste suveniri!

Si totu-si in tragedi'a acést'a s'a represintatu si unele scene maretie. Atâte esemple frumoése ale virtutii, eroismului si a patriotismulni amu vediutu.

Atâti'a tineri, apostoli ai libertâtii, s'au jertfitu pentru idei maretie si sublime! S'a jertfitu pentru credenti'a popóreloru, care e: libertatea. — Si aceste suveniri cu atâta sunt mai pfe, mai sublime, câ-su din dílele libertâtii.

Un'a din cele mai insemnate armate regulate in care a facutu parte si Romanii, a fostu cea de la Reginu, sub conducerea generalului Urbanu. Iacobu Valeanu inca se aflá aici ca conducatoriu alu voluntariloru, ca tribunulu alu poporului.

Erá o séra rece de tómn'a, corturile armatei erau intinse pe unu siesu spatiosu in apropierea orasiului. Ceriulu erá seninu, lun'a plutea maiestosu pe orizontu; liniscea erá profunda; numai strigârile vigileloru resunau tainicu....

Intre orasiu si tabera erá o ospetería, aici se vedea inca zare, se audiea sunetulu muziceii si melodi'a cantâriloru; si petreceau oficierii si tribunii.

Iacobu Valeanu adi-sér'a erá de totu seriosu, si-a lasatu colegii sê-si petréca, elu s'a retrasu in chilia-si de timpuriu. Siedea singuru cu cotulu radiematu pe mésa, si meditá.... Inaintea lui erá o epistola deschisa, cu urmatoriulu cuprinsu:

„Iubite Iacobu!

„Unu anu plinu de suferintie a trecutu, de candu nu te-am vediutu; de atunci s'au stramutatu multe, numai amorulu meu nu. Am audítu, ca tu esti tribunu, erou alu libertâtii.... Anim'a-ti e libera; iubirea catra poporu nu ti-a potutu sfatuí altcum; eu in tóta demanéti'a, in tóta diu'a me rogu la ceriu pentru noroculu teu.

„Ah, iubite Iacobu, poterile me parasescu, man'a-mi tremura candu voiescu sê-ti scriu despre nefericirea mea. Me temu, câ me vei judecá, inainte de a me ascultá. Eu si mam'a mea ne aflâmu de presentu in castelulu dlui Lidmany; cum amu ajunsu aici, vei scí mai tardíu, dar ti-juru, câ inocenti'a, amorulu teu lu-am pastratu in anim'a-mi, si-lu voi pastrá pana la mormentu. Mane vomu plecá spre Bucovin'a la o rudenia a nóstra. Aici nu suntemu in sigurantia. Inainte de a plecá, voiescu a me intelní inca odata cu tine. La 12 óre nóptea te

voiu asceptá in glorieta gradinei; parintele Atanasiu te va conduce. Te asceptu cu doru — cu nerabdare!...

„De nu vei veni, ca sê-mi audi scusele, — te rogu nu me despretiuf, nu me uitá, dorescu ca suvenirea sê-mi remana nepetata; eu nu te voiu uitá in eternu.

Laura.“

Apoi se scolá, esî incetu, nu cumva sê-si conturbe colegii; sê urcá pe calu si calari de alungulu taberei, ca si candu ar tiené revista.

Candu esî din tabera, se oprî pe câte-va minute. — Si-consultá anim'a; ratiunea i dîse sê nu mérga, anim'a lu-induplecá, si ast'a invinse.

Si-inpintená calulu si sborá in drépt'a pe malulu Muresiului. In curundu ajunse la satulu celu mai de aprópe, ómenii dormiau, nu l'a observatu nime, si-continuá calea neconturbatu cu unu sboru si mai repede.

Nu peste multu ajunse si laalu doilea satu, aici lu-asceptá parintele Atanasiu, si aici lu-asceptá si Laur'a.

Iacobu Valeanu se coborî de pe calu si strinse man'a preotului.

— Eu voiu tiené calulu, — dîse acest'a linu, — si domn'a ta vei merge pe uliciór'a acést'a in stang'a, vei dá de o portitia in zidulu gradinei, care e deschisa, de la acést'a in drépt'a cam de 50 pasi e glorieta.

Iacobu Valeanu nu respunse nimicu, numai strinse éra man'a preotului, si merse in directiunea esplicata. Intrá pe portitia in gradina, apoi in glorieta in care nu erá inca nemine. Elu asceptá câte-va mominte....

Nu peste multu timpu observatu, câ vine cine-va de catra castelu pe carare, si se apropia de glorieta — La lumin'a lunei elu recunoscu pe Laur'a. Anim'a tinerului palpitá... simtiea o fericire neesplicabila si si-deschise bratiile.

Laur'a intrá.

— Iacobu! — strigá ea si cadîu in bratiile deschise.

— Laur'a!

Tinerulu si imbratiosia cu caldura, cu pasiune, amant'a... Ei nu vorbiau, numai simtieau. Buzele li se lipira de olalta, sufletele li se contopira, si o sarutare dulce, o sarutare lunga, li-a fostu salutarea. Simtieau o fericire perfecta, o voluptate cerésca, dupa o despartire lunga, dupa atâte suferintie, asié dulce, asié repitorie li-a fostu fericirea! Ei stetera multu timpu asié imbratiosia-ti, anemele, sufletele loru si-a povestitu tóte suferintiele, tóta fericirea....

Nu li potea invidia fericirea, nu-i vedea nime, numai lun'a, acést'a amica fidela a amorosiloru. — Ah, pentru ce n'a fostu momentulu acest'a o eternitate!

Indata dupa Laur'a, pe cararea de catra castelu, se ivi o alta figura, ca o umbra négra si se apropia de glorieta. Ea veni totu mai aprópe si ascultá, apoi cu pasi lini se duse in dosulu glorietai, si se lipi de parete. Tinerii amorosi nu observara nimica; — erau totu imbratiosiatu, — se leganau in fericire, in voluptate.

— Ah, ce fericite sum Iacobu! — siopti Laur'a.

— Si vomu fi, iubita Laura, — i respunse tinerulu cu pasiune.

— Vina dar cu noi, Iacobu, sê ne departá de aici, unde amu suferitu atát'a, si unde in sgomotulu armeloru nu ne-amu poté desfeta in fericirea nótra.

— Nu potu, — i respunse elu.

— Dar nu me iubesci? — lu-intrebá fét'a inspaimentata.

— Te indoiesci?

— Ah, nu, nu, Iacobe, — respunse Laur'a lipindu-se mai aprópe de elu. Dar pentru cenu vini?

— Nu-mi concede detorint'a, iubita Laura! Natiunea, patri'a poftesce sê remanu. A me departá, a me retrage de pe campulu luptei, ar fi un'a cu tradarea... Te iubescu, te adoru Laura, dar trebue sê remanu....

Elu audí ce-va sgomotu, si-intrerupse vorbirea si ascultá.

Figur'a din dosulu glorietai se miscá, se întorse pe langa ea, si se oprî in usia.

Laur'a tresaritu, si se alipi si mai tare de Iacobu, ea tremurá ca o porumbitia dinaintea uliului-Iacobu Valeanu si-puse man'a pe sabia si se uitá mereu la figura.

Erá dlu Lidmany.

— Celu-ce intra in cas'a altui'a nóptea pe deafurisiulu acel'a e spionu, séu talhariu! Cine esti, ce voiesci? — intrebá elu maniosu.

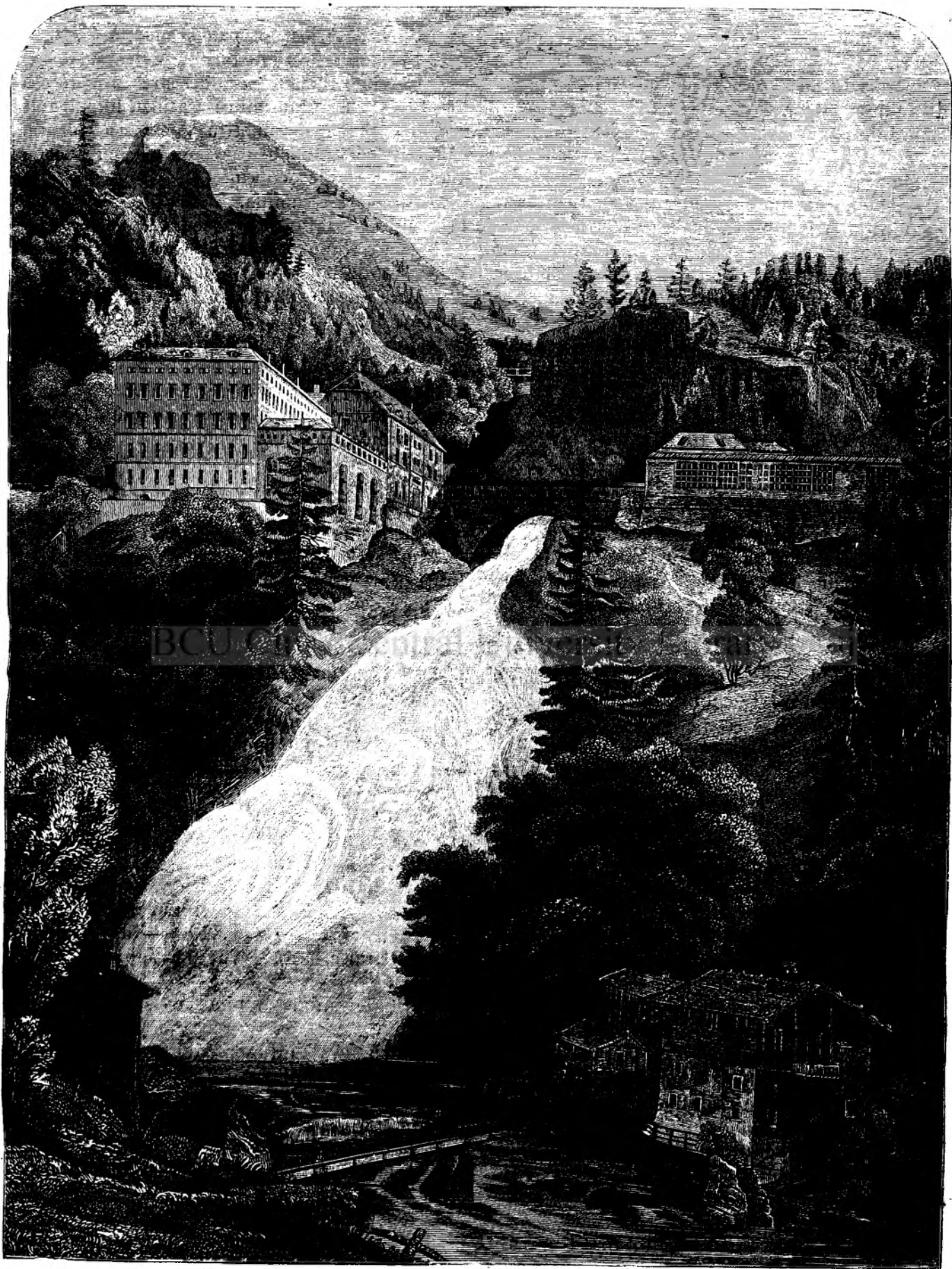
— Nici talhariu, nici spionu, — respunse Iacobu serbatoresce, — ci tribunu romanu. Retrage-ti cuventulu.

— Nu-lu retragu.

— Sê ne facemu dar socotél'a, — lu-provocá Iacobu resolutu. Cum voiesci, cu sabi'a séu cu pistolulu.

— Nici cu una nici cu alt'a, — respunse Lidmany vatematoriu. Mi-tienu de dejosire a me bate cu unu copilu de iobagiu.

Cuvintele din urma atinsera pe Iacobu ca

Gastein.

unu fulgeru. O insulta ca acést'a n'a potutu suferí.

— Dlu meu, te silescu! — strigà elu radicandu-si sabi'a.

Lidmany se retrase din usia câti-va pasi, si scotiendu unu pistolu, lu-descarcà a supra tribunului.

Dupa duraitur'a pistolului urmatu unu gemetu greu si Iacobu cadiù la pamentu.

Laur'a scóse unu tîpetu, apoi picà si ea. Câte-va minute mai nainte ei se inbratísiau cu caldura, acuma zaceau langa olalta rece, fara simtîre.

Lidmauy si-asvirlì pistolulu la o parte, si punendu-si manile crucisu, si-priviá victimile.

Lun'a se ascunse dupa unu noru, dóra n'a voitu sê védia pecatulu uriciosu.

x.

Pe timpulu naratiunii nóstre se innaltíá preste cetatea Clusiu, de catra amédi, mic'a fortarétia asié numita: pórt'a-podului. Se incepea cu uuu turnu naltu din zidu masivu, sub care erá pórt'a, si se estindea pintre biseric'a si claustrulu franciscaniloru si pintre Somesiu in susu, pana la puntulu acel'a, unde asta-di sunt edificate scaldile de vaporu, aici se finiá éra-si intr'unu turnu masivu. Fortarétia adi nu existe numai ruinile negre...

Clusiulu se aflá inca in posesiunea magiariloru si fortarétia numita erá plina de prinsonieri.

Intr'o cela suterana a turnului din susu se audieau strigatele desperate ale unui prinsonieru, se audieau loviturile, cum voiea sê deschida usi'a.

Cel'a erá mica si intunecósa, paretii mucedu, si pamentulu umedu. Prinsonierulu s'a ostentitu a mai strigá. l'au parasitu poterile, si pierdiendu-si tóta speranti'a s'a culcatu intr'unu anghiu pe nesce paie umede. Apoi prinsu a pipai paretii, si pamentulu sê se orienteze unde-e? A datu cu man'a de ceva rece, a fostu o brósca; a pipaitu mai incolo, si a aflatu o cósia uscata de pane a ros'o; apoi éra a pipaitu si a aflatu unu hirbu cu apa, a beutu si acést'a.

Acum si-a venitu in ori, si s'a redicatu dîcêndu cu unu tonu ragusîtu:

— Sum in temnitia; dar óre unde? si óre cum am ajunsu aici!?...

Apoi si-a frecatu ochii, si-a netedîtu fruntea, si tóte poterile intelectuale si le-a reculesu ca sê póta revóca cele petrecute, sê-si póta judecá presentulu.

Se asiediá josu pe paie si meditá...

Prinsonierulu erá Iacobu Valeanu.

Candu Lidmany si-a descarcatu pistolulu ca sê-lu pérda, plumbulu i-a atinsu numai abié urechi'a stanga, i-a ametîtu capulu si a lesînatu. Lidmany l'a transpusu in temnitia, si Iacobu numai aici s'a desceptatu.

— Afara e lumina, e sóre si libertate... si eu sub pamentu, putrezescu aici de víu!

— Ce ironía a sortii! — continuá elu. — Mi-am iubitu natiunea, am adoratú libertatea, si pentru acést'a m'a numitu tradatoriu, inamicu alu patriei; am iubitu o copila inocenta cu pasiunea unei anime tinere, si pentru acést'a m'a persecutatu pana ce, m'a bagatu sub pamentu... pana m'a scosu afara din lume... Virtutea e crima, si pecatulu e meritu! Dómnne, Dómnne, pana candu vei mai suferí fara de legile aceste?...

Elu audî sgomotu de pasi in ambitu, si intrerupse cugetele si ascultá.

Se întórse retezulu, usi'a se deschise, si cine-va intrá in cela. La pucin'a lumina ce se stracorá pe usi'a remasa deschisa, Iacobu potú destinge, câ celu-ce vení nu e din militia, ci atare argatu domnescu.

I aduse pane si vinu.

— Cine le-a tramisu! — lu-intrebá Iacobu cu suprinde.

— Stapan'a mea.

— Cine ti-i stapana? unde e dins'a? si tu cine esti? — continuá sarindu catra elu sê-lu silésca a respunde.

Candu voitu sê-si puna man'a pe elu, acel'a erá deja afara, usi'a se inchise si retezulu se rentórse.

— Blastematulu a fugitu, si nu mi-a respunsu, — strigá Iacobu singuru. Mi-tramite vinu si pane stapan'a sa... da — da... stapan'a sa, Laur'a. De sigurn sum sub castelu in pivnitia.

Áh, ce anima nobila, ce sufletu de angeru!

Intru aceste intunereculu se totu ingrosiá, se facea nópte si afara.

Intr'unu tardîu pe ambitu éra audî sgomotu de pasi si i-se parea ca si cum ar fi statu cine-va dinaintea usiei.

Ascultá cu atentiune apropiandu-se de usia si retienendu-si si suflarea.

Retezulu se invirtì linu si usi'a se deschise. In usia stá o dama cu o talia nalta si subtîre, fati'a-i erá acoperita cu unu velu desu, — erá o figura tainica, unu angeru mantui-toriu...

Iacobu Valeanu la prim'a-i vedere inlem-ni; elu nu cunoscù figur'a tainica.

Dar iute si-reculese cugetele si si-aduse a minte de argatu, care i-a spusu, câ stapana-sa i-a tramisu pana si vinulu.

— Angeru! — strigà Valeanu apropiandu-se de ea.

— Iacobu! — respunse figur'a tainica.

Iacobu Valeanu o imbratșià cu pasiune, o inundà cu sarutâri....

— Ah, speranti'a vietiei mele, angeru mantuatoriu, — continuà elu cu pasiune, — scóteme din intunereculu acest'a, se esîmu afara la lumina, unde e viétia, unde e libertate! Acolo in libertate, sub ceriulu liberu sê jurâmu fidelitate eterna, sê ni realisâmu dulcile visuri ale amorului....

— E bine, dle Valeanu, — respunse figur'a desfacandu-se din bratiiele lui, — déca voiesci libertatea, si voiesci realisarea visurilor... insotiesce-me, sê mergemu!

Iacobu Valeanu si-lasà manile in josu, se retrase câti-va pasi, elu veni in perplesitate; asié tainice au fostu cuvintele aceste, ca in-sa-si figur'a!

— Laura! — o agrai elu apropiandu-se éra de ea.

Figur'a nu respunse nimica.

— Angeru, visiune, fantóma, séu ce esti, ce vrei cu mine? — intrebà resolutu.

— Nici angeru, nici fantóma nu-su; — respunse figur'a redicandu-si velulu, ci o amica a domniei tale si voiescu a te scapà de mórte si a te redà libertâtii.

— Alice! — strigà Valeanu, cadiendu in genunchi, — érta-mi ratecirea; am crediutu, câ esti Laur'a.

Apoi remase in genunchi si si-a incruciatiu manile ca si candu s'ar rogá inaintea altariului divin.

Figur'a, care a deschisu usi'a temnitiei, si pe care a crediut'o Iacobu, câ e Laur'a erá contes'a Alice.

Ea a audîtu, câ dinsulu e incarceratu, si a sciutu si aceea, câ se judeca la mórte, tribunulu nu avea pardonu. S'a folositu de tóte midilócele ca sê-lu elibereze.

— Redica-te susu, — dîse contes'a catra prinsonieriu, care inca totu ingenunchiá, — sê ne facemu socotél'a curundu, câ-ci nu avemu timpu de pierdu.

Iacobu Valeanu se redicà si sarutà manile contesei, dicêndu:

(Finea va urmá.)

Alesandru Onaciu.

Doine si hore poporale.

— Din comitatulu Aradului in Ungari'a. —

XIII.

maritu-su, frate, tare,
C'a crescutu Muresiulu mare,
Si nu potu merge la Flóre.
Crisiule Muresiule,
Nu 'nvolbá nu tulburá,
Câ-i mandr'a pe mató'a ta,
Si me temu câ s'a 'nnecá;
Decâtu mandr'a sê se 'nnece,
Mai bine Muresiulu sece!

XIV.

Crismaritia, draga mea,
Ada-mi vinu câtu potu eu bé,
Câ de plata-i grigea mea,
Ada-mi vinu câtu voi pofiti,
Dar de bani nu pomeni,
Câ-ci lelitia, pentru-o cupa
Badea Pavelu te saruta,
Éra pentru-o vedra mare
Te platescu cu-o 'mbratșiare.

XV.

Catanire-asiu, catani
Pe tiermuri Dunerei,
De-ar fi pusc'a de lemn verde
Si regimenturi de fete,
De romance 'ncantátorie,
Ca si pupulu celu de flóre.

XVI.

De-asiu trai câtu frundi'a 'n codru,
N'asiu iubi purcariu, câ-i lotru!
De-asiu trai câtu pétr'a 'n siura,
N'asiu iubi purcariu, câ fura.

XVII.

Du-me, Dómne, si me lasa,
Unde-su mandre mai frnmóse;
Du-me Dómne si me pune,
Unde-su mandrele mai bune!

XVIII.

Audîtu-am mandra, eu,
Câ tîe ti-i tare reu;
Dar nici mîe nu mi-i bine,
Pan' oiú dá fatia cu tine.

XIX.

Ca si lun'a pintre noru,
Duce-m'asiu d'alu badei doru;
Ca si lun'a pintre stele,
Duce-m'asiu de-a badei golé.

XX.

Eu totu nu m'am insoratu,
Câ eu na'm dragutia 'n satu,
Dar acú de-unu anu, de doi,
Nici nu dîcu, nici nu me joru,
Nici nu-o lasu pana ce moru.

Culese de

Paulu Draga.

S A L O N U.

Adunarea generala a Asociatiunii transilvane.

I.

Fagarasiu 6 augustu sér'a. Domnule redactoru ! Abié sositu aice, éta me si grabescu a-ti scrie câte-va sîre, cari au sê formeze unu preludiu la reportulu meu despre decursulu adunării generale a Asociatiunii transilvane.

Suntemu in ajunulu acestei adeverate festivități nationale, si éta pe stradele anticului Fagarasiu undeléza deja o multîme de óspeti, intre cari mai multi barbati de frunte, adunati „din munti si din campii“, — precum a cantatu celebrulu nostru Andreiu Muresianu.

Adunarea are sê fia interesanta, câ-ci — precum aflai in momentulu acest'a — se voru tiené disertatiuni, dintre cari ve anuceiu monograff'a Fagarasiului de parintele vicariu Antonelli.

Se intielege de sine, câ am avutu fericirea sê vediu si o frumósá cununa de romance 'ncantátorie.

Chiar in momentulu acest'a sosí vice-presiedintele, dlu consiliariu de curte Iacobu Bologna, care prin tóte satele fu primitu cu multa insufletîre si cu unu banderiu frumosu.

Aflu, câ de séra i se va face o serenada cu tortie. Voiu asistá cu bucuría la acésta distinctiune, câ-ci dlu Bologna de candu cu propunerea sa pentru infintierea comiteteloru filiale intru adevéru se póte numi regeneratoriulu Asociatiunii transilvane.

Cu multa parere de reu audu, câ Escel. Sa L. B. Popp din caus'a reconvalescintei sale nu va poté participá la acésta adunare.

Dar me temu, câ voiu intardiá de la posta, deci incheiu scrisóra acést'a, continuandu reportulu meu mane.

Fagarasiu 7 augustu la miédia-di. Inca desude-demanétia pe stradele Fagarasiului furnicá o multîme de publicu romanescu, adunatu aice pentru a participá la adunarea Asociatiunii transilvane.

Erá o bucuría a vedé aceste figure venerabile, barbati si femei, juni si copilitie, cu ce insufletîre se salutau, cu ce fericire si-stringeau man'a, cu ce cordialitate conversau!... Fostu-au intre ei persóne, cari nu se vediu de dieci de ani... Erá o fericire a priví la fietele loru pe cari straluciau radiele bucuriei sincere.

La 9 óre sal'a cea mare din fortarétiá erá plina de publicu, asceptandu toti cu sete deschiderea siedintiei.

Mai nainte de tóte se aclamá o deputatiune, care in absinti'a dlui presiedinte (fiindu acest'a inca in stare de reconvalescintia) sê invite pe dlu vice-presiedinte Bologna a deschide adunarea.

Nu peste multu deputatiunea se rentórse dimpreuna cu vice-presiedintele, carele fu intimpinatu cu entusiasmu, apoi deschise adunarea prin o cuventare bine simítita, si care a produsu in toti cea mai placuta impresiune.

Dupa acést'a parintele vicariu Antonelli salutá

adunarea in numele districtului Fagarasiu. Acésta cuventare asemene facú unu efectu mare.

Apoi se procese la comunerea biroului, alegéndu-se trei secretari ad hoc.

Anunciandu-se cu cuvinte petrundiátorie mórtea neuitatului Aldulianu, intreg'a adunare si-esprimá condolenti'a sa prin scolare.

Facute aceste, se ascultara — conformu programului — diversele reporturi si se alesere indicatele comisiuni, intocmai ca in anii trecuti.

Veni rondulu la disertatiuni. Dlu protopopu I. Popescu vorbi despre cultura, parintele vicariu Antonelli ceti monograff'a Fagarasiului, alu treile disartoriu are sê fia dlu profesoru Petrescu din Fagarasiu, dupa care siedinti'a probabilminte se va incheia.

Publiculu asistá in numeru mare, de si erá mai pucinu decátu in ultimii ani din urma. Ospitalitatea confratiloru de la Fagarasiu este adevératu-románésca.

Din districtulu Fagarasiului si din capital'a lui s'au contribuitu pentru fondulu Asociatiunii la vr'o 3265 fl.

In cercuri private se vorbesce multu despre loculu vfitóriei adunári generale, dar tóte cele audite in privinti'a ast'a findu numai coniecture, nici eu nu le voi inregistrá.

Siedinti'a II a adunarei generale, tienuta in 8 augustu. Vice-presiedintele deschide siedinti'a la 9 1/2 óre a. m. si apoi da cetire mai multoru telegrame, dintre cari unulu invita Asociatiunea pe an. 1872 la Sasu-Sebesiu, éra altulu la Orestia. — Dupa acea dlu prof. dr. Nicolau Popu dede cetire disertatiunii sale despre „Musica“, respective vorbesce despre desvoltarea aceleia si despre stadiulu ei de asta-di. Acésta disertatiune fu primita cu aplause viue.

Apoi se cetesce si autentica protocolulu siedintiei trecute, si in fine urméza raporturile comisiunilor.

Comisiunea pentru inscrierea membriloru noi raportéza, câ intre acesti-a s'au inserisu câti-va domni — cei mai multi profesori — din Romani'a, ceea ce adunarea primesce cu aplause si observéza, cumca acesti domni voru fi dechiarati definitivu de membri numai dupa ce se va esoperá concessiunea spre acést'a de la locurile mai inalte.

Totu cu acésta ocasiune se predau presidiului, si respective la propunerea acestuia — cassariului 141 fl. 90 cr. pentru fondulu academiiei infintiande, ca venitu curatu de la concertulu tienutu in sér'a trecuta in favorulu acestui fondu.

Dupa aceea vice-presiedintele esprime in numele intregéi adunári generale multiamita atátu artistiloru in generalu, si in specialu domnei Elisa Circa maritata Piposiu, câtu si celoru ce au participatu la amintitulu concertu, contribuindu prin acést'a la prosperarea fondulu academiiei infintiande.

Venindu apoi la ordinea dílei bugetulu pentru an. 1872, positiunea „Fóia asociatiunii Transilvani'a“ dede ansa la una discutiune mai lunga.

Patru advocati si unu profesoru se sculara a supra ei, care cu scopu ca sê o supprime, care ca sê o stramute din locul unde ese, care Ddieu mai scie cu ce altu scopu. Alti cinci membri ai adunării se sculara intru aপরার ei. Discutiunea deveni forte animata, si in fine se prefacu in cestiune personale. Atunci cerendu cuventulu si dlu G. Baritiu, redactorele „Transilvaniei“, inainte de tote si-dede demisiunea (a patr'a ora de la 1861 incôce), apoi remanendu ca membru simplu alu asociatiunii si-desvoltâ opiniunile sale a supra §-ului 2 combinatu cu § 16 si 33 din statute, ca temelie ale cultivării romaniloru inca si prin publicare de opuri scientificce si de una fôia periodica.

Demisiunea secretariului primariu nu s'a primitu. Cu privire la fôia Asociatiunii s'a decisu, ca ea sê apara si in anulu 1872, pentru câ §-ulu 33 din statute nu sufero sugrumarea oi, si pentru câ §-ulu 2 dispune apriatu, câ unulu din scopurile principale ale Asociatiunii este, ca cultur'a natiunala sê fia promovata si prin elaborarea si edarea de opuri, ajutate prin premie, era §-ulu 16 insarcinâza pe secretariulu primariu cu redactiunea foiei Asociatiunii.

Vice-presedintele cetesce una telegrama a advocatului Hersianu din Abrudu, prin care acestu-a se inscrie de membru fundatore alu Asociatiunii cu 200 fl., ceea ce se primesce de adunare cu viue urâri de sê traiasca.

Fiindu timpul inaintatu, vice-presedintele redica siodinti'a la 2 ore, anuciandu continuarea ei la 4 ore d. m.

In siodinti'a continuata la 5 ore d. m. se continua raportulu comisiunei bugotarie.

Dintre pusetiunile acestui raportu cele mai esentiali sunt urmatôriele :

Remuneratiunea unui scriitoriu stabilu in cancelari'a Asociatiunei se reduce din partea comisiunei de la 300 fl. la 200 fl.; adunarea decide in urmarea proiectului facutu din partea dlui protopopu I. Me-tianu, ca sum'a de 300 fl. sê se sustiena, si sê se impartiasca in forma de stipendiu câte cu 150 fl. intre doi juristi, cari voru avê detorinti'a d'a functiunâ ca scriitori in cancelari'a Asociatiunii.

Afara de aceste doue stipendie pentru ascultatori de drepturi s'au mai votatu urmatôriele stipendie si ajutorie :

doue stipendie câte de 400 fl. v. a. pentru doi ascultatori la politechnica;

unu stipendiu de 400 fl. pentru unu elevu la agricultura si silvicultura;

trei stipendie câte de 50 fl. pentru trei gimnasisti;

trei stipendie câte de 50 fl. pentru studintii din scôlele reale;

patru ajutorie câte de 50 fl. pentru patru sodali de meseria cualificati d'a se face maestri;

diece ajutorie câte de 25 fl. pentru diece invetiacei de meseria.

Se creêza unu stipendiu nou de 50 fl. pentru unu elevu la scôl'a comerciale.

Stipendistii Asociatiunii voru avê d'a se obligâ prin reversu, câ dupa absolvirea studiiloru, incâtu voru primi atare postu corespundietoriu, voru servi in patria.

Petitiunea comisiunei scolarie din Lapusiulungurescu pentru una subventiune anuale de 300 fl. se

respinge din caus'a câ Asociatiunea in presente nu se afla in positiunea d'a-i satisface.

Adunarea decide, câ corporatiunile, respective persônele morali, ca membri ai Asociatiunii, inca au dreptu de votare in adunâri prin reprezentantii lor.

Se procede la alegerea membriloru in comitetu, si anume dlu Baritiu remane si pe venitoriu secretariu primariu; de controlorulu s'a alesu dlu Vasiliu Ardeleanu, si de membru suplente alu comitetului dlu casariu I. Stezaru.

Dupa acêst'a se decide câ adunarea venitoria se va tienê la Sebesiu in 6 si 7 augustu 1872.

Dupa denumirea membriloru pentru verificarea protocolului, adunarea se inchide la 7 ore.

La 8 ore sér'a a avutu locu unu balu splendidu, care a duratu pana demaneti'a la 6 ore; toaletele au fostu elegante si petrecerea forte viala. In ordulu jocuriloru au fostu doue „Romane“; s'a arangiatu si cotilionulu etc, inse despre aceste cu alta ocasiune, acuma observu numai atât'a, câ balulu acêst'a a inmultitu fondulu Asociatiunii cu mai bine de 200 fl.; deci cu ocasiunea Adunării generale, tienuta in Fagarasiu, pentru scopuri natiunale s'au adunatu aprôpe la 4000 fl. v. a.

Comitetulu insarcinatu cu conducerea serbârii de la Putn'a ni tramise spre publicare urmatôri'a in-scîintiare :

Avendu comitetulu de a porni la Bucovin'a spre a incepe pregatirile cuvenite pentru serbare, doi membri, presedintele dlu V. Bumbacu si dlu Belesiu si-dedera demisiunea, impedecati fiindu parte prin impregiurâri familiare, parte prin ocupatiuni cu studiulu pentru esamene, de a plecâ impreuna.

Comitetulu centralu decide asiê dara inca in Vien'a, a alege indata cu sosirea lui in Bucovin'a alti membri si de a se constitui de nou, ce se si implini in siodinti'a din 1 augustu st. n. in Cernauti, alegundu-se fostulu secretariu dlu Slaviciu de presedinte, dlu M. Eminescu de secretariu, completandu-se priu dlu V. Morariu functiunile celoru-lalti membri remase in vigóre. Dlu V. Bumbacu a remasu ca agintele comitetului centralu in Vien'a, dlu Belesiu in asemene calitate puresce in Crisian'a.

Fiindu asiê dara comitetulu formalu constituitu au inceputu cu 1 augustu pregatirile cuvenite in Bucovin'a.

Comitetulu se afla asta-di in pusetiune placuta de a insciintiâ pe onoratul publicu romanu cumca tote pregatirile sunt indrumate si spera cu 13/25 aug. a fi cu tote gata; nu-i remane alta nimicu decâtu a rogâ pe toti acei ce numai simtiescu adeveratu romanescce ca sê infrumsetiedie serbarea cu presinti'a lor, câ-ci comitetulu este de convingere, câ numai o participare viua pôte dá diloi memorabile aceea insemnetate, acelu caracteru si sboru ce-i comete.

Una adunare numeroasa de Romani din tote provinciele romane insufletiti de unulu si acelu-a-si spiritu, acêst'a este podôba frumseti'a si sublimitatea serbârii, êr nu flamurile implantate si arcurile de triumfu.

Pentru ca partecipatorii la acêsta serbare sê nu remana ca frundi'a pe apa pe locurile necunoscutu, pentru ca ei sê afle grigee cuvenita de una parte, de alt'a ca comitetulu conducatoriu sê-si pôta face calcu-

lulu si sê purcêda in tôte lucrârile sale pe baza sigura, comitetulu conducatoriu a si rogatu de repetîte ori, ca toti cari voiescu a luá parte la acêsta serbare sê binevoiesca a insciintia pana in 10 augustu st. n., sub adros'a Pamfilu Danu, juristu in Cernauti, pe comitetu; asta-di comitetulu este necesitatu a lungi terminulu pana in 8/20 augustu, totu sub aceea adresa cu observarea, ca pentru persônele ce nu se voru fi anun-satu, elu se va poté ingrigi numai de-i voru iertá im-pregiurârile.

Totu una-data comitetulu simte indetorire de a publicá de ocamdata urmatóriele informatiuni: ultim'a statiune de descalecare pentru persônele ce voru veni pe calea ferata este Hadic-falva (Bucovin'a); trenulu sosesece aci numai odata pe dí, si anume pe la 2 óre dupa média-di. La acêsta statiune comitetulu va ordiná una sectiune, care are sê ingrigésca transportarea publiculu la Putna, — una departare de cinci óre. — Pretiulu de persóna aprosimativu 1 fl. si 1 fl. 50 cr. — Totu aici primescu ospetii una programa tiparita in mana, in carea voru aflá informatiunile necesarie, mai chiaru si apriatu.

Serbarea se tiene in 15/27 augustu de sf. Mar'a-Mare, ca diu'a hramului bisericei si in 16/28 augustu, in care se face parastasulu pentru fundatorul bisericei, ospetii din departare voru avé sê sosésca asiédara in 14/26 augustu.

In Putna comitetulu conducatoriu si-are biroulu seu intr'unu locu acomodat, aprópe de cuartire, catra care onoratu publicu va avé sê se adresedi cu ori-ce dorintia; elu se va nisui a satisfice dorintieloru si a indestulá pe onoratu publicu romanu, carele a sciutu imbratísia ide'a si a spriginí junimea academica cu sacrifice in intreprenderea ei.

Comitetulu conducatoriu róga pe onoratu publicu romanu de increderea sa dorindu „Fericita intalnire la mormentulu lui Stefanu celu Mare.“

Cernauti, 11 aug., 30 jului, 1871.

Ioanu Slaviciu,
presiedinte.

M. Eminescu,
secret.

CE E NOU?

* * (Adunarea de la Putna) pentru serbarea memoriei lui Stefanu celu Mare se va tiené in dominica vítoria. Va fi sublimu momentulu, in care junimea adunata din extremele parti ale Daciei se va imbratísia si prin o sarutare ferbinte va incheiá o fratieta eterna. Fia, ca acestu simtiementu sacru sê se intarésca din ce in ce mai multu in sinulu junimii nóstre! Deie ceriulu ca adunarea de la Putna sê fía de bunu auguru pentru inflorirea romanismului! De si departati, dar spiritualmente toti Romanii vomu fi in acele mominte cu voi, junii nostri confrati, implorandu binecuventarea ceriului a supra marei ideii ce represintati!

* * (In nulu vítoriu) vomu publicá o pré interesanta ilustratiune, care represinta interiorulu bisericei la manastirea Putna, unde se afla mormentulu lui Stefanu celu Mare, a carui memoria se celebréza acuma.

* * (Parintele Cipariu) trecú dilele aceste prin Pest'a catra Blasiu, rentorcându-se de la Vien'a, unde

consultá pe celebrulu medicu Skoda din caus'a guturariului de care sufere de mai multu timpu. Cu multa parere de reu aflaramu, câ eruditulu nostru barbatu din caus'a acestei bóle nici de asta-data nu va poté participá la sessiunea Societátií academice, unde absinti'a-i se simte atátu de multu.

* * (Dlu Iustinu Popfii) a trecut in septeman'a decursa prin Pest'a la Carlsbad, unde voiesce a-se restabili sanetatea sdruncinata din caus'a activitátií sale pré incordate.

* * (Diet'a Ungariei) se va convocá pe 14 septemvre, dar va tiené numai câte-va siedintie, in cari guvernulu va escerne bugetulu anului vítoriu, noulu imprumutu si proiectulu de lege relativu la societatea Loyd, — apoi se va prorogá pana la inceputulu lunei lui noemvre.

⚡ (Dintre ministrii unguresci) numai uniculu Pauler petrece acuma in Pesta. Avisu celora ce vreu a vini sê céra posturi!

= (La scald'a de la Valcele) — precum cetimu — in anulu acest'a au fostu deja peste o mia de óspeti.

= (La Mehadia) in anulu acest'a sunt pucinu óspeti. Va sê dica, nici in Romani'a nu pré mai sunt galbeni.

⊙ (Multiamimu „Albinei,“) câ a binevoitu a corege atátu de iute scirea nóstra relativa la plecarea dloru Babesiu si Al. Romanu la Bucuresci. Reportorulu nostru a vediutu plecandu pe ambii barbati ai nostri cu acel'a-si trenu, deci ni-a scrisu câ: „dnii Babesiu si Al. Romanu au plecatu ambii,“ inse n'a dísu, câ dñsii au plecatu „la olalta.“ Asié ce-va dñsulu nu potea sê scríe, pentru câ sciea pré bine, câ la noi Romanii este cu nepotintia ca doi barbati sê — mérga la olalta.

* * (Idihu in Buda.) In Buda la piciórele muntelui Gerandu unu june numitu Fuchs petrecea pré fericite seri cu amant'a sa. Convenirile loru inse aveau multe pedice, cu tôte câ siedeau aprópe unulu de altulu. I despartieau dóue case. Amantulu platonicu trecea nóptea prin aceste case. Proprietariulu uneia inse, unu funieru, observá, câ canep'a lui totu-de-un a se derangéza nóptea. S'a si plansu apoi vecinului seu, carele respunse: „De siguru va fi Fuchs, care ambla nóptea pe aice.“ De óra-ce conversatiunea curgea nemtiesce funierulu prin cuventulu Fuchs intielese o adeverata — vulpe, deci puse la usi o cursa. Amantulu sér'a aparú éra-si, dar deodata incepú a típá, câci curs'a lu-apucá. Funierulu apoi fu de totu suprinsu vediendu ce felu de vulpe a prinsu dñsulu!

= (Copii cu barba.) Intr'o biserica antea din evulu mediu in Ungari'a, in comun'a serbéscá Ratzkeve, se afla o icóna care represinta pe cei 40,000 de martiri omoriti de Erode. Pictorulu de buna séma a fostu strainu de religiunea orientala si a sciutu numai câ santii orientaliloru toti sunt cu barba, prin urmare acei copii martiri inca au trebuitu sê aiba barba, deci i-a zugravitu cu barba.

♫ (Hymen.) La 18/30 jului s'a serbatu in Mercein'a (cottulu Carasiului) cunun'a dlui vice-notariu la tribunalulu din Oravitia Antoniu Crenianu cu amabil'a dsióra Aureli'a Neagoe, fíic'a dlui notariu de acolo. Cériulu sê binecuvinte jun'a parechia!

Literatura si arte.

* * * (*Romanu nou.*) Junele nostru poetu, dlu I. Lapedatu scrie unu romanu originalu. Anunciâmu cu placere, câ acestu opu se va publicâ in foi'a nôstra.

* * * (*Comedia noua.*) Redactorulu acestei foi a terminatu dîlele trecute o comedia noua intr'unu actu si intitulata: „Albu séu Rosiu?“

* * * (*Dlu Pascaly in Aradu*) a deschisu ciclulu represintatiuniloru sale la 12 augustu cu piesele: „Pecatele barbatiloru“, comedia in doue acte de M. Pascaly, — „Copil'a romana“, monologu in versuri de Iosifu Vulcanu, — si „Femeile cari plangu“, comedia franceza, tradusa de M. Pascaly. Tôte rolurile fure interpretate cu multu efect; dn'a si dlu Pascaly, dimpreuna cu dlu Balanescu au escelatu ca totu-deuna; dn'a Gestianu si dsiór'a L. Popescu asemenea au jocalu cu efect. Publiculu a asistatu in numeru micu. — In 13 augustu s'a represintatu pies'a „Patria si domnitoriu“, drama natiunala istorica de M. Pascaly. Dlu Pascaly in rolulu paharnicului Gheciu, si dn'a Pascaly in rolulu domnitiei Dragna, au escelatu dese si entusiastice aplause; dlu Christescu (armasiulu Traila) si-a interpretatu rolulu cu multa rutina. In actulu alu doile a facutu mare efectulu unu cantecu cantatu sub ferésta de dlu Iulianu. Credemu a face o placere cetitoriloru nostri, publicandu textulu acelu cantecu:

Cine vine, cine vine,
Ca unu fulgeru de lumine,
Numa 'n arme aurite,
Cu taisiuri ascutîte?
Este Gheciu capitanulu,
Care 'nvinse pe paganu;
E voiniculu, e ostanulu,
Este fal'a de Romanu!
Susu Romane, mare micu,
Trece piuulu de voinicu!

Cine trece, cine trece,
Gârbovitu ca mórtea rece,
Dusu in fiere in urgia,
Osinditu de la domnia?
Este Gheciu capitanulu,
Care 'nvinse pe paganu;
E voiniculu, e ostanulu,
Este fal'a de Romanu.
Sari Romane, mare micu,
Câ se pierde unu voinicu!

Cine zace fara sóre,
Fara cruce, fara flóre?
Ce momentu negru de jale
Stâ Romanului in cale?
Este Gheciu capitanulu,
Care 'nvinse pe paganu;
E voiniculu, e ostanulu,
Este fal'a de Romanu.
Plangi Romane, mare micu,
C'a moritu ce-a fostu voinicu!

In fine trebue sê mai amintimu, câ costumele natiunale asemenea au contribuitu la innaltiarea succesului. Teatrulu — intocmai ca in diu'a precedenta — abié fu plinu de jumetate, — fiindu acuma la sate chiar timpulu lucrului.

* * * (*Dlu Pascaly in Timisiór'a*) va jocâ in dîlele 20, 22, 24 si 25 augustu. De acolo apoi se va rentórce de a dreptulu la Bucuresci.

Din strainetate.

* * * (*Restituirea columnei Vendome*) va constâ vr'o 300,000 de franci. Nu este fara interesu a sci, câ de-

rimarea ei causâ mai de doue ori atât'a folosu comer-ciului. Dupa derimarea columnei, din fotografiile ei s'au vendutu in Angli'a 1.200,000 de esemplare, in statele unite unu milionu, in Germani'a 80,000 si cam 800,000 s'au petrecutu in celelalte state ale Europei. Asié dara s'au vendutu de totu vr'o 3.800,000 de esemplare. Calculandu-se pretiulu acestora cu câte 50 centimes, resulta sum'a de 1.900,000 de franci. De-tragându-se din sum'a acést'a procentele date negu-tiatoriloru, venitul curatu se urca celu pucinu la 600,000 de franci.

‡ (*Furtu mare.*) In bibliotec'a natiunala din Florentia s'a intemplantu unu furtu mare, si acuma lipsescu vr'o mia de carti pretiósse.

= (*Unu profesoru glumetiú*) a anunciatu in Paris câ a deschisu unu cursu de inventiamentu pentru opo-sitiune. In programulu seu face apelu la parinti, ca pentru asigurarea viitorulu baietiloru loru sê le pro-cure instructiunea de a face opo-sitiune guvernului, fiindu-câ déca remane guvernulu, opo-sitionalulu si-casciga poporalitate, primesce ovatiuni din tôte partile, se alege deputatu, care inca e unu venitu frumosiulu, éra déca guvernulu cade, de siguru va ocupâ functiuni inalte; atunci apoi e si mai bine.

□ (*Gambetta*) a intratu deja in adunarea Na-tiunala si a ocupatu locu chiaru in facia cu fostulu seu colegu Trochu. — Se accepta cu mare interesu prim'a sa vorbire ce o va tiné in Adunare, câ-ci aceea la tóta intemplantu va fi remarcabile din mai multe puncturi de vedere.

* * * (*Imperatulu de Brasili'a.*) dimpreuna cu soci'a sa, a plecatu in caletoria, sub pseudonimulu de: „Petro de Alcantara si soci'a sa.“ Inaintea de a plecâ dinsulu declarâ in camera prin ministeriulu seu, câ va caletori pe spe-sele sale neintrebuintiandu spre acestu scopu ni-mica din veniturile statului. Clironom'a care in ab-sinti'a parechiei regesci va conduce afacerile statului a refusatu primirea sumei votate pentru sustinerea regentiei.

Feliurite.

* * * (*Goronulu lui Horia la biseric'a din Tiebea in Zarandu.*) Ilustratiunea din fruntea numerului pre-sinte, facuta dupa desemnulu dlui Edmundu Nemes, infatísieza renumitul stejariu numitu de traditiunea poporulu romanu: „Goronulu lui Horia,“ care stâ ca unu gigante langa biseric'a din Tiebea, in Zarandu. Tiebea e unu satu aprópe de Baia-de-Crisiu, cu lo-cuitori romani, cari esceléza prin curatiuni si dili-ginti'a loru. La biseric'a sub goronulu (stejarulu) celu mare, in a dóu'a dí de pasci si rusalie poporulu tiene ne-deie, cantandu, dantiandu si arangiandu diferite jocuri. Traditiunea poporala pretinde, câ Horia si Clo-sca sub acestu arbore au satoritu planulu loru de resbunare in contra impilatuniloru nobilimei, de aceea lu si nu-mesce „Goronulu lui Horia.“

* * * (*Gastein.*) A dóu'a ilustratiunea a nrului pre-sinte infatísieza un'a dintre cele mai renumite calde ale Europei, care mai alesu in dîlele din urma fu si mai multu amintita afirmandu-se, câ imperatulu Vilhelmu si imperulu Franciscu Iosifu aice se voru intelni. Dupa scirile mai nóue acésta intrevedere s'a transpusu la Ischl.

Glume si nu pré.

Satire populare.

I.

Insóra-te, bade 'nsóra,
Cá si barb'a te 'mpresóra
Si mustéti'a
Strica-ti fati'a,
Mandrele-ti manca vícti'a.
Decandu sunt mandrele 'n lume,
Sémeni gráu, seceri tetiune;
De candu sunt mandrele 'n tíera,
Sémeni gráu, seceri secara.

II.

Luscanitia lapte dulce,
Am o mandra ca si-o cruce,
Si la lucru n'ó potu duce:
Deminéti'a-i róua rece,
Peste dí se pré 'ncaldiesce;
Candu e colo la ujina,
O musca tintiari de mana.

III.

Bine-i stâ mandrei gatata
Totu cu haine de pe siatra,
Dar mai bine i-ar siedé
Candu le-ar fi tiesuta ea.
De-a ei mana nu-su facute,
Ci-su luate pe bancute;
Seracele siatrele,
Cum imbraca fetele!
De n'ar fi armeanu cu siatra,
N'ai vedé féta 'mbracata.

IV.

Susu e ceriulu de pamentu,
Fete ca la noi nu sunt,
Ba dieu sunt si p'alte sate,
Da-su cu gurele cascade,
Ca camasi pecuraresci,
Cu póle de sacu de pesci.

V.

Cuprins'au norii ceriulu,
Animuti'a mea dorulu,
Negurele, venturile,
Anim'a mea dorurile,
S'a implutu ceriulu cu stele,
Satulu cu mandre de-a mele;
Stelele mergu pe sub nori,
Mandrele-su pe uliciori,
Ulitele-su cam tinóse,
Mandrele-su fórte frumóse,
Me duceam sér'a la ele,
Le aflam la gardu proptele,
Si le lasai sê-lu proptésca,
Gardulu sê nu putrediesca,
Pe ele sê le slujésca.

Culese de

S. Sohorca.

Gâcitura de siacu

de Vasiliu Olarin.

4	sifu	si	10	cu	i-	ri!	pi,	ra,	De			
11	ra	tia	3	Io-	Am	Pi-	plo.	fo-	pu			
	eu	Vul-		Nu	21	ni-	totu	1-	ni-	doru!	4	sio-
	nu-	12	in-	me	15	A-	mai	22	mio-	im-	in-	
2	can.	o	26	a-	ra	1	mio	de	6	u-	le	
13	ce-	tri-	10	sioru,	ge-	5	sio-	voru	ar	Nu		
	dal-	Flo-	re,	19	ra	flo-	mai	ri	multu			
	to-	14	ti-	ba	i 2	Flo-	4	ra	re	de		

Se póte deslegá dupa saritulu calului.

Post'a Redactiunii.

Dlui A. M. Multiamimu in numele redactorului absinte. Va urmá indata ce vomu dispune de spaciú.

„Adres'a ca pan'acuma.“ Pe timpulu pronumeratiunilor totu-de-una primimu o multíme de scrisori, cari se termina astu-felu. Ne rogamu de on. publicu a ne scuti in vítoriu de asomene frasa. Noi nu potemu sê scimu „adres'a de pan'acuma“ a toturoru abonantiloru nostri, prin urmare suntemu siliti a-i cautá prin registrele din trecutu, ceea ce ni causéza perdere de timp. De siguru fia-care pronumerante are mai multu timp a-si scrie adres'a deplina, decâtu noi a o cautá prin registre.

Gândulu meu si realitatea. Infru adevéru ai dreptu, cá gândulu dtale si realitatea sunt pré opuse. Gândulu dtale ti-spune póte, cá esti poetu, ér realitatea demintiesce acestu — gându.

Ce se facu? Culca-te la umbra! ast'a e ocupatiunea cea mai comoda in caldur'a de acuma.

O problema nationala. Dta desbati pe trei pagine mari care e mai originala: mamalig'a cu lapte séu cea cu branza? Apoi in nrma concludi, cá mai buna e vérz'a cu carnati. Nu ne amestecam in cestinea ast'a importanta.

Suplementu „Cavalerii Noptii“, tomulu IV, col'a XIX.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'i'a Pesciloru, Nr. 9.